

§§ 27 og 28, ændringsforslag nr. 2, § 29, således ændret, §§ 30-34, ændringsforslag nr. 4, § 35, således ændret, og §§ 36-39 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 146:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om kommuneplanlægning.

Af Leif Hermann (SF), Tove Lindbo Larsen (S), Lone Dybkjær (RV) og Anne Grete Holmsgård (VS) m.fl.

(Fremsat 7/5 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Beslutningsforslaget indeholder for mig at se 2 hovedelementer. Med forslaget ønsker forslagsstillerne for det første at sikre den eksisterende bebyggelse, der er omfattet af Frederiksberg kommunes lokalplan om Søfrontbebyggelsen. For det andet ønsker forslagsstillerne at præcisere kommuneplanloven og stramme administrationen af loven for så vidt angår bevaringsværdig bebyggelse.

Med hensyn til beslutningsforslagets ønsker om at sikre bevaringshensynet i de ældre bymiljøer kan jeg oplyse, at jeg er ganske enig i dette udgangspunkt. Vore bysamfund rummer mange værdifulde karaktertræk, bymiljøer og enkeltstående bygninger, som bør bevares som en væsentlig del af vores samlede kulturarv. Jeg vil om kort tid give folketinget en redegørelse om en prioriteret handlingsplan på miljøområdet. Et af initiativerne heri vil være, at fredningsstyrel-

sen og planstyrelsen inden den 1. januar 1987 skal redegøre for, hvorledes virkemidlerne i bygningsfredningsloven og planlovene i højere grad kan udnyttes til at sikre bevaringsværdige miljøer og bygninger som levende elementer i bysamfundene. Der indgår heri en fortsat landsdækkende registrering af frednings- og bevaringsværdig bebyggelse.

Jeg er altså enig i hovedsigtet med dele af beslutningsforslaget, og jeg er derfor også rede til konstruktivt at drøfte de elementer i beslutningsforslaget, der sigter på sikring af bevaringshensynene. Men der må også i fremtiden være råderum for kommunalbestyrelserne. Vi skal ikke forlade planlovens decentralisering. Jeg finder derfor, at det er nødvendigt på baggrund af en undersøgelse af kommuneplanerne at foretage en nærmere vurdering af behovet for ændrede regler. En sådan undersøgelse og vurdering vil blive igangsat som et led i planstyrelsens og fredningsstyrelsens redegørelse.

Beslutningsforslagets punkt 1 må jeg forstå således, at der efterlyses vejledning om og retningslinjer for, hvorledes bestemmelser om bevaring af bebyggelse i kommuneplanerne skal formuleres. Efter kommuneplanlovens § 51 bistår miljøministeren kommunalbestyrelserne med vejledning, og ministeren kan fastsætte nærmere regler om kommunernes planlægning efter loven. Der er således adgang til i givet fald administrativt at imødekomme beslutningsforslaget på dette punkt.

Beslutningsforslagets punkt 2 opfatter jeg som et ønske om en ændring af praksis alene inden for bybevaringsområdet. Jeg må hertil sige, at det altid vil være et skøn, hvornår en indsigelse bør trækkes tilbage. Når det undertiden er forekommet, er baggrunden, at fredningsstyrelsen i disse situationer opfatter sin funktion som rådgivende og har betragtet indsigelsen som en mulighed for at påvirke kommunen som lokalplanmyndighed ved påfølgende forhandlinger - det er lykkedes i nogle tilfælde, i andre tilfælde ikke - med imødegåelse af forslagene. Men efter fredningsstyrelsens vurdering vanskeliggøres styrelsens arbejde i forhold til kommunerne. Hvis folketingets flertal imidlertid ønsker forslaget gennemført, vil det kunne ske administrativt ved ændring af den bekendtgørelse, der fastlægger fredningsstyrelsens opgaver og beføjelser.